

Το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αντλείται από παράβαση των άρθρων 63, παράγραφος 1, 64, παράγραφος 1, και 76, παράγραφος 1, και 57, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας των άρθρων αυτών από το Γενικό Δικαστήριο, καθ' ο μέρος έκρινε νόμιμη τη μη απάντηση του τμήματος προσφυγών του EUIPO σε αίτημα του αναιρεσείοντος, καίτοι αυτό είχε αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεως ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου αντλείται από παράβαση του άρθρου 64 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, στον βαθμό κατά τον οποίον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το ζήτημα της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, όταν δεν έχει τεθεί ρητώς ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δεν συνιστά νομικό στοιχείο το οποίο πρέπει κατ' ανάγκη να εξεταστεί από το τμήμα αυτό προκειμένου να επιλυθεί η ενώπιόν του διαφορά.

Το έκτο σκέλος του πρώτου λόγου αντλείται από παράβαση των άρθρων 64 και 60 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 και του κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 <sup>(2)</sup> καθ' ο μέρος στην υπό κρίση υπόθεση εφαρμόστηκε η καθιερωθείσα επί τη βάση των δύο τελευταίων αυτών άρθρων νομολογία, άρθρα τα οποία διέπουν το παραδεκτό των προσφυγών ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, αφ' ης στιγμής η προσφυγή δεν είχε εν προκειμένω κριθεί απαράδεκτη από το τμήμα προσφυγών, ενώ, ακόμη και αν είχε κριθεί απαράδεκτη, κάτι τέτοιο θα ενείχε παράβαση των εν λόγω άρθρων, καθόσον ουδείς λόγος απαράδεκτου συνέτρεχε σε σχέση με τα προσκομισθέντα από τον αναιρεσείοντα υπομνήματα.

Ο **δεύτερος λόγος** αναιρέσεως βάλλει κατά του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως με το οποίο απορρίφθηκε εν μέρει ο τρίτος λόγος της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, λόγος ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 την οποία ενέχει η απόφαση του τμήματος προσφυγών του EUIPO και υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.

Το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αντλείται από παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθ' ο μέρος το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε το περιεχόμενο που αποφάσισε να προσδώσει στις εκτιμήσεις των αποφάσεων του τμήματος ακυρώσεων και του τμήματος προσφυγών του EUIPO σε σχέση με τα προϊόντα για τα οποία το προγενέστερο σήμα έπρεπε να θεωρηθεί καταχωρισμένο. Αντλείται επίσης από παραμόρφωση των εν λόγω εκτιμήσεων καθ' ο μέρος το προσδοθέν από την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση περιεχόμενο έρχεται σε αντίθεση με τα επιχειρήματα των διαδίκων και με την αποδεικτική διαδικασία.

Το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αντλείται από παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009 καθ' ο μέρος το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι οι προσδιοριζόμενες με το επίμαχο σήμα υπηρεσίες της κλάσεως 42 παρουσιάζουν ομοιότητες με τα προϊόντα για τα οποία το προγενέστερο σήμα έχει θεωρηθεί καταχωρισμένο.

<sup>(1)</sup> Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

<sup>(2)</sup> Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

## Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie (Βέλγιο) στις 29 Αυγούστου 2018 — ΙΚ

(Υπόθεση C-551/18)

(2019/C 16/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

### Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

### Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: ΙΚ

### Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ <sup>(1)</sup> να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι είναι αρκετό, στο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος να αναφέρει μόνον την επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας εκτελεστή ποινή, και επομένως να μην αναφέρει την επιβληθείσα για την ίδια πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση παρεπόμενη ποινή, όπως είναι η θέση στη διάθεση δικαστηρίου αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών, η οποία θα οδηγήσει σε πραγματική στέρηση της ελευθερίας μόνον μετά την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας κύριας ποινής, και τούτο μόνον κατόπιν ρητής σχετικής αποφάσεως του αρμόδιου δικαστηρίου για την εκτέλεση ποινών;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η παράδοση από το κράτος μέλος της δικαστικής αρχής εκτελέσεως, δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης το οποίο αναφέρει μόνον την επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας εκτελεστή ποινή, και επομένως δεν αναφέρει την επιβληθείσα για την ίδια πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση παρεπόμενη ποινή της θέσεως στη διάθεση δικαστηρίου αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών, έχει ως αποτέλεσμα ότι, στο κράτος μέλος της δικαστικής αρχής εκδόσεως του εντάλματος, δύναται να χωρήσει πραγματική στέρηση της ελευθερίας σε εκτέλεση αυτής της παρεπόμενης ποινής;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος δεν ανέφερε, στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, την παρεπόμενη ποινή της θέσεως στη διάθεση δικαστηρίου αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών έχει ως αποτέλεσμα ότι αυτή η παρεπόμενη ποινή, για την οποία μπορεί να γίνει δεκτό ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν έχει γνώση της, δεν δύναται να οδηγήσει σε πραγματική στέρηση της ελευθερίας στο κράτος μέλος της δικαστικής αρχής εκδόσεως του εντάλματος;

(<sup>1</sup>) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (2002/584/ΔΕΥ) (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

**Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2018 η Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

**(Υπόθεση C-568/18 P)**

(2019/C 16/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

**Αιτούν δικαστήριο**

Ανααιρεσείουσα: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt, D. Jacob, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

**Αιτήματα**

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-643/13·
- να ακυρώσει την υπό στοιχεία GestDem 2013/1504 απόφαση της Επιτροπής της 15ης Σεπτεμβρίου 2013·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση στο τελευταίο.

**Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα**

Προς στήριξη της αναιρέσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

1. Το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 (<sup>1</sup>) για τη μη παροχή ελεύθερης προσβάσεως σε περιβαλλοντικές πληροφορίες. Ερμήνευσε υπερβολικά διασταλτικά τον λόγο για μη παροχή προσβάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 (<sup>2</sup>) σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 υπό το πρίσμα των διατάξεων της Συμβάσεως του Aarhus. Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα συμπίερανε ότι οι πληροφορίες σχετικά με την από άποψη διοξειδίου του άνθρακα αποδοτικότητα μιας βιομηχανικής μονάδας συνιστούν εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες.
2. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν υφίστανται περιβαλλοντικές πληροφορίες περί εκπομπών, κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 και του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.